

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR
DIREKTORAT ZA OKOLJE

Dunajska cesta 47, 1000 Ljubljana

T: 01 478 7400
F: 01 478 7422
E: gp.mop@gov.si
www.mop.gov.si

Številka: 012-23/2014/
Datum: 21. oktober 2014

**Zadeva: Zapisnik sestanka o problematiki gorskega kolesarstva, dne
21. oktobra 2014 na Ministrstvu za okolje in prostor v Ljubljani**

Udeleženci sestanka:

Peter Zajc (konzorcij odprimopoti.si, RRA Koroška), Luka Žele, Aleš Kalan (Kolesarska zveza Slovenije), Matej Obu (Slovenska kolesarska mreža), Damjan Omerzu, Jože Rovar (Planinska zaveza Slovenije), Gašper Cerar (Kmetijsko gozdarska zbornica), Marija Markeš, Jelka Kremesec Jevšenak, Mateja Tavčar, Tanja Bolte (Ministrstvo za okolje in prostor)

V uvodu sta Marija Markeš in Jelka Kremesec Jevšenak predstavili namen sestanka – to je, da glede na veljavno zakonodajo, ki ureja vožnjo v naravnem okolju z vozili na motorni pogon in kolesi, in podano obljubo ministrstva nevladnim organizacijam, ki se ukvarjajo z gorskim kolesarstvom (ob predstavitvi rešitev iz Zakona o ohranjanju narave julija 2014), da bo ministrstvo po imenovanju nove Vlade Republike Slovenije organiziralo srečanje z njimi, zaradi preučitve problematike »urejanja gorskega kolesarstva« v Sloveniji« in dogovora o nadaljnjih s tem povezanih ukrepih. Ministrstvo je namreč ob predstavitvi novih zakonskih rešitev v noveli ZON, s katero je bilo to področje celovito urejeno, ob podanih zahtevah predstavnikov nevladnih organizacij, da bi moral ZON urejati tudi področje gorskega kolesarjenja oziroma, da bi moralo biti to področje celovito urejeno v novem zakonu, poudarilo, da sodi v resorno pristojnost ministrstva, pristojnega za varstvo narave, skrb za ohranjanje narave in ne urejanje področja gorskega kolesarjenja. Konkretno to pomeni, da se v ZON, kot temeljnem predpisu, ki ureja področje ohranjanja narave, urejajo primeri in pogoji, ko je vožnja v naravnem okolju z vozili na motorni pogon in s kolesi dovoljena, ker ne ogroža ohranjanja narave (konkretno so to zlasti habitati prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst in vrste same v kontekstu ohranjanja biotske raznovrstnosti), ne ureja pa se področje gorskega kolesarjenja.

V nadaljevanju bo treba ugotoviti ali to področje sploh potrebuje zakonsko urejanje in v kakšnem obsegu. Ker ta problematika ne sodi v resorno področje Ministrstva za okolje in prostor, je namen sestanka okvirno opredeliti področja, ki so pomembna za problematiko urejanja področja gorskega kolesarstva in s temi področji povezana ali zanje odgovorna ministrstva.

Cilj sestanka je, oblikovati pobudo za ustanovitev medresorske delovne skupine, okvirno navesti področja urejanja oziroma problematiko, katero je treba urediti ter premisliti o predlogu koordinatorja take skupine.

V nadaljevanju je večina prisotnih predstavila svoje videnje zadevne problematike. V nadaljevanju so navedeni glavni poudarki diskusije:

Peter Zajc je poudaril, da gre na nek način za iskanje »matičnega resorja« za gorsko kolesarstvo, ki sodi v več področij – rekreacijo, turizem, šport, in izrazil potrebo po celovitem urejanju tega področja, ki se pa seveda tiče tudi zdravja, varstva narave, urejanja prostora, kmetijstva, gozdarstva... Opozoril je tudi na težavo, ki jo pogosto izpostavljajo lastniki gozdov, to je odškodninska odgovornost lastnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ob morebitnih poškodbah kolesarjev. Ponudil je tudi pomoč glede zbiranja predpisov, saj je njihov konzorcij že pripravil določene materiale in jih lahko ponudijo kot delovno gradivo za bodočo medresorsko delovno skupino.

Na vprašanje Jelke Kremesec Jevšenak ali se pogovarjamo o kolesarstvu ali gorskem kolesarstvu je Matej Obu poudaril, da gre predvsem za gorsko kolesarstvo, ki je specifično, saj se odvija v različnih okoljih – od asfaltirane ceste do makadama, gozdnih stez, po stečinah... skratka gre za turno-kolesarske poti, pa seveda tudi za poligone. Poudaril je tudi, da je zlasti pri poligonih problem določevalcev, to je tistih, ki o obstoju poligonov odločajo, to pa so občine, zaradi česar od države pričakuje pomoč v obliki nekakšnih smernic, ki bodo določile, kako naj se problemi umeščanja oziroma določanja poti in poligonov rešujejo. Izpostavil je tudi, da je kolesarstvo zelo pomembno za razvoj turizma in je po njegovem pomemben ekonomski faktor za podeželje.

Jelka Kremesec Jevšenak je poudarila, da je ureditev na področju sprejete zakonodaje s področja ohranjanja narave, gozdarstva in planinskih poti, ki ureja vožnjo v naravnem okolju, treba obravnavati kot neke vrste določitev robnih pogojev za dejavnosti, ki se tam odvijajo, tudi za gorsko kolesarjenje. Razvoj teh dejavnosti pa sodi na druga resorna področja. Doda tudi, da na pobudo konzorcija odprimopot.si Ministrstvo za okolje in prostor že pripravlja uradni odgovor na dilemo vožnje s kolesi po poljskih poteh ter tolmačenja določil v Zakonu o ohranjanju narave in Zakonu o kmetijskih zemljiščih.

Jože Rovani je izpostavil težavo, ki jo občutijo na Planinski zvezi, kjer sicer menijo, da Zakon o planinskih poteh zadeve dobro ureja vprašanje odgovornosti, vendar se pri izvedbi določitve kolesarskih poti, ki bi poleg planinskih poti seveda povezovala še druge ceste ipd., pojavljajo številne drobne težave, ki v seštevku predstavljajo veliko oviro – označevanje cest, kje so lahko table, kako je z elektronskim označevanjem, kako je z gozdnimi vlakami, kje v gozdu da in kje ne, neenotnost oznak (primerjava z enotno oznako planinskih poti), kriteriji za določitev kolesarskih poti, kot je to urejeno npr. v Trentinu v Italiji.

Luka Žele je opozoril na veliko predpisov, ki pa končno ne urejajo dejavnosti in tako so vsa umeščanja v prostor težavna, prav tako je izpostavil enotno označevanje poti.

Gašper Cerar je povedal, da so se na KGZS dvakrat srečali s predstavniki kolesarjev in da se v njihovih organizacijah - Zvezi lastnikov gozdov, Zvezi turističnih kmetij Slovenije in pri organih teh organizacij in organih KGZS iščejo ustrezne možnosti, da bi kolesarstvo ustrezno uredili – oblikujejo se predlogi rešitev, da je kolesarjenje dovoljeno, kjer lastnik ne nasprotuje rabi svojih zemljišč za kolesarjenje in da se razmišlja tudi o možnosti ureditve neke vrste »odškodovanja za brezplačno rabo«. Opozoril je tudi na problem morebitne odškodninske odgovornosti lastnikov kmetijskih zemljišč in gozdov.

Po zaključeni razpravi so se prisotni strinjali z naslednjimi povzetki razprave/sklepi:

1. Ključna pomanjkljivost sistema je odgovor na vprašanje, kako se bo razvijala dejavnost (gorskega) kolesarstva v naši državi – zato predlagamo ustanovitev medresorske delovne skupine, ki bi jo vodilo ministrstvo, pristojno za gospodarstvo in turizem, skupaj z RRA-ji, ob podpori ministrstev, pristojnih za zdravstvo, šport, varstvo narave, prostor, kmetijstvo in gozdarstvo, pravosodje – vsi ti v sodelovanju z KGZS, kolesarskimi organizacijami in Planinsko zvezo Slovenije.
2. Okvirne naloge medresorske delovne skupine bi bile:
  - o zbrati vse predpise, ki se tičejo kolesarstva na enem mestu in pripraviti priročnik, ki bo olajšal izpeljave projektov kot npr. označevanje poti za kolesarje in drugo;...
  - o urediti umeščanja in določanja kolesarskih poti kot tudi poligonov v prostorsko zakonodajo in naprej v prostorske načrte;
  - o zagotoviti spoštovanje lastnine – dogovor glede ravnanj nasproti lastnikom zemljišč, kjer se kolesari;
  - o preveriti ali je treba zakonsko urediti izključitev odgovornosti lastnikov zemljišč za poškodbe kolesarjev;
  - o oblikovati predloge spremembe zakonodaje, kjer je to potrebno.
3. MOP predloge iz današnjega sestanka posreduje na MGRT s prošnjo za dogovor o ustanovitvi in vodenju medresorske delovne skupine za ureditev položaja (gorskih) kolesarjev kot dejavnosti.
4. Generalna direktorica Direktorata za okolje, mag. Tanja Bolte na sestanku z državnim sekretarjem iz MGRT v četrtek, 23. oktobra 2014, posreduje informacijo o današnjem sestanku.

Zapisala:
Marija Markeš